

1.

1. su loppiaisesta

Evankeliumi Joh. 1: 29–34

Seuraavana päivänä Johannes näki, että Jeesus oli tulossa hänen luokseen. Johannes sanoi: »Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! Hän on se, josta sanoin: 'Minun jälkeeni tuleva kulkee edelläni, sillä hän on ollut ennen minua.' Minäkään en tuntenut häntä, mutta juuri sitä varten olen tullut kastamaan vedellä, että Israel saisi tietää, kuka hän on.»

Johannes todisti: »Minä olen nähnyt, kuinka Henki laskeutui taivaasta kyyhkysen tavoin ja jäi hänen päälleen. Minäkään en häntä tuntenut. Mutta hän, joka lähetti minut kastamaan vedellä, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, kastaa Pyhällä Hengellä.' Minä olen sen nähnyt ja todistan, että tämä mies on Jumalan Poika.»

2.

2. su loppiaisesta

Evankeliumi Joh. 4: 5–26

Matkallaan Jeesus tuli Sykar-nimiseen Samarian kaupunkiin. Sen lähellä oli maa-alue, jonka Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille, ja siellä oli Jaakobin kaivo. Matkasta uupuneena Jeesus istahti kaivolle. Oli keskipäivä, noin kuudes tunti.

Eräs samarialainen nainen tuli noutamaan vettä, ja Jeesus sanoi hänelle: »Anna minun juoda astiastasi.» Opetuslapset olivat menneet kaupunkiin ostamaan ruokaa. Samarialaisnainen sanoi: »Sinähän olet juutalainen, kuinka sinä pyydät juotavaa samarialaiselta naiselta?» Juutalaiset eivät näet ole missään tekemisissä samarialaisten kanssa.

Jeesus sanoi naiselle: »Jos tietäisit, minkä lahjan Jumala on antanut, ja ymmärtäisit, kuka sinulta pyytää juotavaa, pyytäisit itse häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.» Nainen sanoi: »Herra, eihän sinulla edes ole astiaa, ja kaivo on syvä. Mistä sinä lähdevettä ottaisit? Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Jaakob, jolta olemme saaneet tämän kaivon? Hän joi itse tämän kaivon vettä, ja sitä joivat hänen poikansa ja hänen karjansakin.» Jeesus vastasi hänelle: »Joka juo tätä vettä, sen tulee uudelleen jano, mutta joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan. Siitä vedestä, jota minä annan, tulee hänessä lähde, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä.» Nainen sanoi: »Herra, anna minulle sitä vettä. Silloin minun ei enää tule jano eikä minun tarvitse käydä täällä veden haussa.»

Jeesus sanoi hänelle: »Mene hakemaan miehesikin tänne.» »Ei minulla ole miestä», nainen vastasi. Jeesus sanoi: »Totta puhuit: ei sinulla ole miestä. Viisi miestä sinulla on ollut, ja se, jonka kanssa nyt elät, ei ole sinun miehesi. Siinä puhuit totta.» Nainen sanoi: »Herra, minä huomaan, että sinä olet profeetta. Meidän isämme ovat kumartaneet ja rukoilleet Jumalaa tällä vuorella, kun taas te väitätte, että oikea paikka rukoilla on Jerusalemissa.» Jeesus vastasi: »Usko minua, nainen: tulee aika, jolloin ette rukoile Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa. Te kumarratte sellaista, mitä ette tunne, mutta me kumarramme häntä, jonka tunnemme, sillä pelastaja nousee juutalaisten keskuudesta. Tulee aika – ja se on jo nyt – jolloin kaikki oikeat rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa. Sellaisia rukoilijoita Isä tahtoo. Jumala on henki, ja siksi niiden, jotka häntä rukoilevat, tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.»

Nainen sanoi: »Minä tiedän kyllä, että Messias tulee.» – Messias tarkoittaa Kristusta. – »Kun hän tulee, hän ilmoittaa meille kaiken.» Jeesus sanoi: »Minä se olen, minä, joka tässä puhun kanssasi.»

3.

3. su loppiaisesta

Evankeliumi Joh. 4: 39–42

Monet tuon Samarian kaupungin asukkaista uskoivat Jeesukseen kuultuaan naisen todistavan: »Hän kertoi minulle kaiken mitä olen tehnyt.» Kun samarialaiset tulivat Jeesuksen luo, he pyysivät häntä jäämään kaupunkiin, ja hän jäikin sinne kahdeksi päiväksi. Yhä useammat uskoivat Jeesukseen kuultuaan hänen itsensä puhuvan, ja he sanoivat naiselle: »Nyt emme enää usko vain sinun puheesi perusteella. Me olemme nyt itse kuulleet häntä ja tiedämme, että hän todella on maailman pelastaja.»

4.

Kynttilänpäivä

Evankeliumi Luuk. 2: 22-33

Kun tuli päivä, jolloin heidän Mooseksen lain mukaan piti puhdistautua, he menivät Jerusalemiin viedäkseen lapsen Herran eteen, sillä Herran laissa sanotaan näin: "Jokainen poikalapsi, joka esikoisena tulee äitinsä kohdusta, on pyhitettävä Herralle." Samalla heidän piti tuoda Herran laissa säädetty uhri, "kaksi metsäkyyhkyä tai kyyhkysenpoikaa".

Jerusalemossa eli hurskas ja jumalapelkäävä mies, jonka nimi oli Simeon. Hän odotti Israelille luvattua lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen yllään. Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei kuolema kohtaa häntä ennen kuin hän on nähnyt Herran Voidellun. Hengen johduksesta hän tuli temppeliin, ja kun Jeesuksen vanhemmat toivat lasta sinne tehdäkseen sen, mikä lain mukaan oli tehtävä, hän otti lapsen käsivarsilleen, ylisti Jumalaa ja sanoi:

- Herra, nyt sinä annat palvelijasi rauhassa lähteä,
niin kuin olet luvannut.

Minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi,
jonka olet kaikille kansoille valmistanut:
valon, joka koittaa pakanakansoille,
kirkkauden, joka loistaa kansallesi Israelille.

Jeesuksen isä ja äiti olivat ihmeissään siitä, mitä hänestä sanottiin.

5.

5. su loppiaisesta

Evankeliumi Mark. 9: 38–41

Johannes sanoi Jeesukselle: "Opettaja, me näimme erään miehen ajavan pahoja henkiä ulos sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei kuulu meihin."

Mutta Jeesus vastasi:

"Älkää estäkö häntä. Eihän yksikään, joka tekee voimateon minun nimessäni, voi heti perään puhua minusta pahaa. Joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme. Totisesti: joka antaa teille maljallisen vettä sen tähden, että te olette Kristuksen omia, ei jää palkkaansa vaille."

6.

3. sunnuntai ennen paastonaikaa – Septuagesima

Evankeliumi Matt. 19: 27-30

Pietari sanoi Jeesukselle: "Me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua. Mitä me siitä saamme?"

Jeesus sanoi heille:

"Totisesti: kun Ihmisen Poika uuden maailman syntyessä istuutuu kirkkautensa valtaistuimelle, silloin tekin, jotka olette seuranneet minua, saatte istua kahdellatoista valtaistuimella ja hallita Israelin kahtatoista heimoa. Ja jokainen, joka minun nimeni tähden on luopunut talostaan, veljistään tai sisaristaan, isästään, äidistään tai lapsistaan tai pelloistaan, saa satakertaisesti takaisin ja perii iankaikkisen elämän. Mutta monet ensimmäiset tulevat olemaan viimeisiä ja viimeiset ensimmäisiä."

7.

2. sunnuntai ennen paastonaikaa – Seksagesima

Evankeliumi Joh. 4: 31–38

Opetuslapset sanoivat Jeesukselle: »Rabbi, tule syömään.» Mutta hän sanoi heille: »Minulla on ruokaa, josta te ette tiedä.» Opetuslapset kummastelivat keskenään: »Onko joku tuonut hänelle syötävää?» Mutta Jeesus jatkoi: »Minun ruokani on se, että täytän lähettäjäni tahdon ja vien hänen työnsä päätökseen. Te sanotte: 'Neljä kuuta kylvöstä korjuuseen.' Minä sanon: Katsokaa tuonne! Vainio on jo vaalennut, vilja on kypsä korjattavaksi. Sadonkorjaaja saa palkkansa jo nyt, hän kokoaa satoa iankaikkiseen elämään, ja kylväjä saa iloita yhdessä korjaajan kanssa. Tässä pitää paikkansa sanonta: 'Toinen kylvää, toinen korjaa.' Minä olen lähettänyt teidät korjaamaan satoa, josta ette ole nähneet vaivaa. Toiset ovat tehneet työn, mutta te pääsette korjaamaan heidän vaivannäkönsä hedelmät.»

8.

Laskiaissunnuntai

Evankeliumi Joh. 12: 25-33

Jeesus sanoi:

"Joka rakastaa elämäänsä, kadottaa sen, mutta joka tässä maailmassa panee alttiiksi elämänsä, saa osakseen ikuisen elämän. Jos joku tahtoo olla minun palvelijani, seuratkoon minua. Missä minä olen, siellä on oleva myös palvelijani, ja Isä kunnioittaa sitä, joka palvelee minua.

Nyt olen järkyttynyt. Mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä! Ei! Juuri tähän on elämäni tähännyt. Isä, kirkasta nimesi!"

Silloin kuului taivaasta ääni: "Minä olen sen kirkastanut ja kirkastan jälleen." Paikalla oleva väkijoukko kuuli äänen ja sanoi ukkosen jyrähtäneen. Jotkut kyllä sanoivat: "Enkeli puhui hänelle." Silloin Jeesus sanoi: "Ei tämä ääni puhunut minun tähteni, vaan teidän tähtenne. Nyt tämä maailma on tuomiolla, nyt tämän maailman ruhtinas syöstään vallasta. Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki luokseni." Näillä sanoilla Jeesus ilmaisi, millainen tulisi olemaan hänen kuolemansa.

Toimintaohje:

Ryhmän 1 opiskelijat valitsevat oman saarnatekstinsä vaihtoehtoista 1 (1. su loppiaisesta) ja 2 (2. su loppiaisesta).

Ryhmä 2 ei toteudu syksyllä 2013.

Ryhmän 3 opiskelijat valitsevat oman saarnatekstinstä vaihtoehtoista 4 (kynttilänpäivä) ja 6 (3. su ennen paastonaikaa, Septuagesima).

Ryhmän 4 opiskelijat valitsevat oman saarnatekstinsä vaihtoehtoista 7 (2. su ennen paastonaikaa) ja 8 (laskiaissunnuntai).

Suorittakaa valitsemanne **tekstin analyysi** pareittain (tai jos paria ei vaan löydy, työn voi tehdä myös yksilötehtävänä) ja luonnostelkaa sen pohjalta **saarnan runko**. [Yksityiskohtainen ohje saarna-analyysille](#).

(Ks. <http://heikkisalomaa.fi/wp-content/uploads/2009/11/Saarnakurssin-ryhmatehtava-2013.pdf>)

Huom! Tarkoitus on jakaa ryhmäkeskustelun aika tasaisesti molempien ryhmässä käsiteltävien tekstien pohtimiseen. Tästä syystä kutakin saarnatekstiä voidaan ryhmässä käsitellä enintään kolmessa paritehtävässä.

[Keitä kuuluu kanssasi samaan ryhmään?](#)

Tieto tehtäviä koskevat valinnastanne kerätään Petri Karttusen luennon yhteydessä ma 2.9.2013 klo 12.15-14.00.